

Práca sa zaoberá problematikou postojov pápežstva k ranokresťanským kristologickým herézam monofyzitizmu, monoenergizmu a monotheletizmu. Diachronickým prístupom sa venuje štyrom pápežom, menovite Levovi I. Veľkému, Vigiliovi, Honoriovi I. a Agatovi. Ide o reprezentatívny výber pápežov, ktorí najviac ovplyvnili vývoj odsúdenia monofyzitských heréz v období od Chalcedónskeho (rok 451) po Tretí konštantinopolský koncil (rok 680/681). Práca analyzuje, zasadzuje do širších súvislostí a komparuje postoje týchto pápežov a ich konanie. Postoj každého pápeža je predstretý na základe analýzy jeho najdôležitejších písomností a následne daný do súvislosti s charakterovými vlastnosťami daného pápeža a širšími teologickými a politickými skutočnosťami. Úvodná kapitola ponúka stručný náčrt duchovného vývoja v Rímskej ríši v 4. až 7. storočí, pričom sa venuje trinitárnym a kristologickým herézam a koncilom, ktoré ich odsúdili. Ostatné kapitoly venujúce sa jednotlivým pápežom obsahujú vždy biografický medailón pápeža so zameraním na jeho pôsobenie mimo oblasť monofyzitských heréz. Ďalej obsahujú popis a rozbor teologických a politických súvislostí s dôrazom na ekumenické koncily a záverečnú podkapitolu, v ktorej je predstavený postoj pápežov v širších súvislostiach. Práca je ukončená zhrňujúcou komparáciou postojov daných štyroch pápežov a najdôležitejších faktorov, ktoré tieto postoje ovplyvnili.